ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ

Μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὴν «Ἀνδρομάχη» τοῦ Εὐριπίδη ποὺ ἐπαίχθη χθὲς στὸ «Ἡρώδειον» πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Μορφωτικοῦ Ἱδρύματος.

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

24 θέατρα ἀνέβασαν 63 ἔργα

Ἀπὸ τὰ ἔργα 25 ἦταν ἑλληνικὰ καὶ 38 ἀπὸ τὸ διεθνὲς ρεπερτόριο

Εἴκοσι τρία χειμωνιάτικα θέατρα ἐλειτούργησαν, (ἐξαιρεῖται ἡ Λυρικὴ Σκηνή), μαζὶ μὲ τὸ Δημοτικὸ Πειραιῶς, τὴν περίοδο 1963 - 64, στὰ ὁποῖα ἐνεφανίσθησαν 24 θίασοι, μὲ 63 ἔργα, καινούργια καὶ ἐπαναλήψεις.

Ὁ ἐπὶ πλέον (24ος) θίασος εἶναι τοῦ Δημήτρη Παπαμιχαήλ, στὴν «Διάνα», ὁ ὁποῖος ἔδωσε ἐπ' ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα παραστάσεις μὲ τὰ «Ὠργισμένα νειάτα» τοῦ Ὄσμπορν μετὰ τὴν διάλυσι, μεσοῦντος τοῦ χρόνου, τοῦ μουσικοῦ θιάσου Ἄννας Μαντζουράνη — Μεν. Θεοφανίδη, ποὺ ἐγκαινίασε τὴν σαιζὸν στὴν «Διάνα» μὲ μουσικὴ κωμωδία τοῦ Δ. Γιαννουκάκη.

Σημειώνεται, ὅτι γιὰ λίγες ἡμέρες, μὲ τὸ τέλειωμα τῆς σαιζόν, «ἔκλεισαν» τὸ Δημοτικὸ Πειραιῶς καὶ τὸ θέατρο Κοτοπούλη οἱ θίασοι Κάκιας Ἀναλυτῆ — Κώστα Ρηγόπουλου καὶ Μίμη Φωτόπουλου, οἱ ὁποῖοι παρουσίασαν (καὶ θὰ συνεχίσουν γιὰ λίγο ἀκόμη) ἀντιστοίχως τὶς ἐπαναλήψεις: «Βίλλα τῶν ὀργίων» τοῦ Γερ. Σταύρου, στὸν Πειραιᾶ, καὶ «Δὸν Καμίλλο» τοῦ Σωτ. Πατατζῆ. Οἱ δύο αὐτοὶ θίασοι δὲν ἀριθμοῦνται στὸ παρὸν σημείωμα, λόγῳ τῆς ὀλιγοημέρου ἐμφανίσεώς των.

Ἀπὸ τὰ 62 ἔργα, τὰ 22 ἦταν ἑλληνικά. Ἀναλυτικώτερα: τέσσερις ἐπιθεωρήσεις, μία μουσικὴ κωμωδία, μία ἠθογραφία (ἡ «Λιούτσα», στὸ θέατρο «Πορεία») καὶ ἕνδεκα «ἑλληνικώτατες» κωμωδίες. Τὰ ἄλλα πέντε ἑλληνικὰ ἔργα εἶναι τὰ ἑξῆς: «Οἱ ξερριζωμένοι», τὸ βραβευμένο ἔργο τοῦ Ἀλέκου Λιδωρίκη, ποὺ παίχθηκε στὸ θέατρο Ἔλσας Βεργῆ, «Τὸ νησὶ τῆς Ἀφροδίτης», τὸ πολύκροτο ἔργο τοῦ Ἀλέξη Πάρνη, ποὺ ἐπαινέθη ὁμόφωνα ἀπὸ τὴν κριτική, ποὺ ξεκίνησε τὴν καρριέρα του ἀπὸ τὸ κρατικὸ θέατρο Βορείου Ἑλλάδας, καὶ ποὺ τὴν περίοδο 1963 - 1964 παρουσίασαν ταυτοχρόνως δύο θίασοι: τῆς Βίλμας Κύρου, στὸ θέατρο «Γ. Παππᾶ», στὴν Ἀθήνα, καὶ Διαμαντόπουλου — Ἀλκαίου, στὸ Δημοτικὸ Πειραιῶς. Ἀπομένουν: τό... γουέστ σάϊντ στόρυ τοῦ Ἰακ. Καμπανέλλη, «Ἡ γειτονιὰ τῶν Ἀγγέλων», τὸ «Ἔξω ἀπ' τὰ δόντια» τοῦ Σιδερίδη, στὸ «μικρὸ» θέατρο τσέπης, καὶ τελευταῖο, ποὺ τὸ συμπεριλάβαμε στὰ ἑλληνικά, ὁ «Χριστὸς Πάσχων», ποὺ παρουσίασε τὸ Ἐθνικὸ θέατρο. Ἐπιβάλλεται νὰ σημειωθῆ ὅτι ἀπὸ τὰ 22 αὐτὰ ἔργα, τὰ δύο ἦταν ἔργα παλαιά, ὅπως «Ὁ Ἥλιος τοῦ 16ου», ποὺ ἐπαιξε ὁ Χατζηχρῆστος καὶ τὸ «Δυστυχῶς ἐπλουτίσαμε» τοῦ Φωτιάδη, ποὺ ἦταν τὸ παλιὸ «Μαγγανοπήγαδο» τοῦ συγγραφέως, ποὺ τὸ μεταβάφτισε ὁ θίασος Γιούλη, στὸ «Ἀμιράλ».

★

Ἀπὸ τὰ 62 ἔργα τοῦ χειμῶνος, τὰ 10 ἦταν ἐπαναλήψεις, ἔργα, δηλαδή, ποὺ ὁ ἴδιος ὁ θίασος τους ποὺ τὰ εἶχε παίξει, τὰ ξαναπαρουσίασε. Ἀπὸ τὰ 10 αὐτὰ ἔργα τὰ δύο μόνον («Πέντε στρέμματα Παράδεισος», τῶν Γ. Σταύρου — Α. Φοσγκιᾶ) καὶ τὸ «Κουτὸ κορίτσι» τοῦ Καμπανέλλη (;) ἀναφέρονται σὲ ἑλληνικὲς ἐπαναλήψεις, ἐνῶ τὸ τρίτο ἑλληνικό, ἡ ἐπιθεώρησις «Ντόλτσε Βίτα», ποὺ παίχθηκε στὸ θέατρο Καλουτᾶ ἀπὸ τὸν θίασο τῶν «8 πρωταγωνιστῶν», ἦταν μεταφορὰ ἀπὸ τὸ θερινὸ θέατρο «Περοκέ».

Ἐν κατακλεῖδι, ἐπὶ συνόλου 62 ἔργων τοῦ χειμῶνος, τὰ 25 ἦταν ἑλληνικῆς παραγωγῆς, καινούργια, παλαιὰ καὶ ἐπαναλήψεις.

★

Ἀπομένουν 37 ξένα ἔργα, ποὺ παρουσίασαν τὰ θέατρά μας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 30 ἦταν καινούργια καὶ τὰ ἑπτὰ ἐπαναλήψεις: («Φιλάργυρος» στὸ Ἐθνικό, «Μπαλκόνι» τοῦ Ζενὲ στῆς Βεργῆ, «Φῶτο φίνις» τοῦ Οὐστίνωφ» στὸ Μουσούρη «Ἀπόψε αὐτοσχεδιάζουμε» τοῦ Πιραντέλλο, ἀπὸ τὸν θίασο Μυράτ, ἡ κωμωδία «Ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά», μὲ τὴν ὁποία ἐγκαινίασε τὴν χειμερινὴ σαιζὸν ὁ θίασος Κατερίνας στὸ θέατρο«Μπουρνέλλη» ἐκ... μεταφορᾶς καὶ πάλιν, ἀπὸ τὸ θερινὸ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, καί, τέλος, τὰ «Νέα παιδιὰ» καὶ τὸ ἔργο ποὺ παρουσίασε τὸ θέατρο Τέχνης τοῦ Καρόλου Κούν.

★

Ἀπὸ τὰ 30 καινούργια ξένα ἔργα, ποὺ παίχθηκαν τὸν χειμῶνα, τὰ δύο ἦταν ἀστυνομικά: «Ἔγκλημα στὸν Νεῖλο», ἀπὸ τὸν θίασο Βίλμας Κύρου, στὸ θέατρο Γ. Παππᾶ, καὶ «10 μικροὶ νέγροι», ἀπὸ τὴν «Νέα Σκηνὴ» τοῦ Λειβαδέα, στὸ θέατρο «Ἀκαδήμεια». Καὶ τὰ δύο ἀνῆκαν στὴν Ἄγκαθα Κρίστι.

Ἀπ' τὰ 28 ἀπομένοντα, ξένα, τὰ 10 ἦταν κωμωδίες. Συμπέρασμα: Ἡ κωμωδία, ἑλληνικὴ καὶ ξένη, μαζὶ μὲ τὴν ἐπιθεώρησι, ἐκάλυψαν περίπου τὰ 50ο)ο τῶν χειμερινῶν ἔργων, ἐνῶ ἡ ἑλληνικὴ ἐκπροσώπησι, ἐφέτος, δὲν ἦταν, γενικώτερα, ἱκανοποιητική.

ΕΜΜ. Ι. ΒΕΡΜΙΣΣΩ

ΔΙΑ ΤΑ 400 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ

Ο ΣΕΡ ΡΑΛΦ ΡΙΤΣΑΡΔΣΟΝ ΣΤΟ «ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ»

ΘΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ «ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΗΣ ΝΥΧΤΑΣ» ΚΑΙ ΤΟΝ «ΕΜΠΟΡΟ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ»

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἀγγλικὸς σαιξπηρικὸς θίασος, ὑπὸ τὸν σὲρ Ράλφ Ρίτσαρτσον καὶ τὴν Μπάρμπαρα Τζέφφορντ, ὁ ὁποῖος ἄρχισε τὴν περιοδεῖαν του τὸν περασμένο Φεβρουάριο, στὰ πλαίσια τῆς περιοδείας αὐτῆς ἀρχίζει αὔριο, Κυριακή, τὶς παραστάσεις του στὸ Ἐθνικὸ Θέατρο τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὸ «Ὄνειρο καλοκαιριάτικης νύχτας» τοῦ Σαίξπηρ. Θ' ἀκολουθήση ὁ «Ἔμπορος τῆς Βενετίας», ποὺ θὰ κρατήση ὡς τὶς 23 Μαΐου. Συνολικὰ θὰ δοθοῦν 8 παραστάσεις — 4 γιὰ κάθε ἔργο.

Ὁ σὲρ Ράλφ Ρίτσαρδσον.

Ὁ σὲρ Ράλφ Ρίτσαρτσον δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, ποὺ ἔρχεται στὴν Ἀθήνα. Εἶχε ἔλθη πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, γιὰ νὰ ὑποδυθῆ τὸν ρόλο τοῦ Θεμιστοκλῆ στὴ ταινία «Ὁ Λέων τῆς Σπάρτης», ποὺ γυριζόταν ἐδῶ ἀπὸ τὴν «Φόξ».

Ὁ Ρίτσαρτσον εἶναι ἠθοποιὸς ἐπὶ 40 χρόνια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 10 περίπου παίζει Σαίξπηρ. Ἔτσι ἡ πεῖρα του εἶναι τεραστία, καὶ καλύπτει μεγάλη κλίμακα ρόλων: Ἐρρῖκος Ε', Φάλσταφφ, Βροῦτος, Μπότομ (στὸ «Ὄνειρο»), Σάϋλοκ (στὸν «Ἔμπορο»).

Ὁ Ρίτσαρτσον ἄρχισε νὰ παίζη στὸ θέατρο τὸ 1920, ἀφοῦ ἐσπούδασε γιὰ λίγο ζωγραφικὴ — κληρονομιὰ τοῦ πατέρα του, ποὺ ἦταν ζωγράφος. Πρωτάρχισε τὴν καρριέρα του μ' ἕνα μικρὸ θίασο στὸ Μπράϊτον. Ὁ πρῶτος ἐπαγγελματικὸς του ρόλος ἦταν τοῦ Λορέντζο, στὸν «Ἔμπορο τῆς Βενετίας». Τὴν πρώτη του «πραγματική εὐκαιρία» συνάντησε, ὅταν προσελήφθη στὸν θίασο ρεπερτορίου τοῦ Μπέρμιγχαμ. Τὸ θέατρο αὐτὸ ἦταν ἕνα εἶδος «φυτωρίου» ἠθοποιῶν. Ἀπὸ ἐκεῖ προέρχονται ὁ σὲρ Λώρενς Ὀλίβιερ, ὁ σὲρ Τζὼν Γκίλγουντ, καὶ ὁ σὲρ Σέντρικ Χάρντουϊκ.

Κατὰ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο ὑπηρέτησε ἐπὶ 4 χρόνια στὴν ἀεροπορία τοῦ στόλου. Μετὰ τὴν ἀποστράτευσί του τὸ 1944, ἔγινε συνδιευθυντὴς (μαζὶ μὲ τὸν Λώρενς Ὀλίβιερ) τοῦ θιάσου τοῦ Ὄλντ Βίκ.

Ὁ Ρίτσαρτσον, παράλληλα ἔχει ἐπιβληθῆ καὶ στοὺς κινηματογραφικοὺς του ρόλους, ὅπως στὰ ἔργα: «Γκρεμισμένο εἴδωλο», «Κληρονόμος», «Ριχάρδος Γ'», «Κάστρο», «Μιὰ γυναῖκα ἀπὸ ἄχυρο», μὲ τὴν Λολομπρίντζιτα, «Ἄννα Καρένινα», «Ἔξοδος», «Δίκη τοῦ Ὄσκαρ Οὐάϊλδ» κ. ἄ.

Ὁ σὲρ Ράλφ Ρίτσαρτσον ἔχει παίξει καὶ μία — μόνη — φορὰ σὲ ἀρχαία ἑλληνικὴ τραγωδία: Ὑπεδύθη στὸν «Οἰδίποδα Τύραννο», μὲ Οἰδίποδα τὸν Λώρενς Ὀλίβιερ, τὸν Τειρεσία. Αὐτά, τὸ 1944.

Η ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΤΖΕΦΦΟΡΝΤ

Καὶ ἡ Τζέφφορντ δὲν εἶναι πρώτη φορὰ ποὺ ἔρχεται στὴν Ἀθήνα. Ἦταν ἐδῶ τὸ 1962, καλοκαῖρι, ὅταν στὸ Ἡρώδειο, γιὰ τὸ Φεστιβὰλ Ἀθηνῶν, ὁ θίασος «Ὄλντ Βίκ» ἔδωσε παραστάσεις.

Γεννήθηκε τὸ 1930 καὶ τὸ 1949 κιόλας, ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴν Βασιλικὴ Ἀκαδημία Δραματικῆς Τέχνης στὸ Λονδῖνο. Ἀμέσως μετὰ προσλαμβάνεται στὸ θίασο ρεπερτορίου στὸ Μπράϊτον, ὅπου παίζει τὴν Βιόλα στὴν «Δωδεκάτη νύχτα». Ἀκολουθοῦν ἀρκεταὶ σαιξπηρικοὶ ρόλοι — μὲ ἐπιτυχία: Ἰσαβέλλα στὸ «Μέτρο γιὰ μέτρο». Ἄννα Μπόλεϋν στὸν «Ἐρρῖκο 8ο» κ.ἄ. Πηγαίνει ἐν συνεχείᾳ μὲ τὸν θίασο τοῦ θεάτρου «Μεμόριαλ», στὸν ὁποῖο ἀνῆκε ἀπὸ τὸ 1950, περιοδεία στὴν Γερμανία. Στὴν ἐπιστροφὴ παίζει «Ἐρρῖκο 4ο». Ἐπὶ κεφαλῆς θιάσου — μὲ θιασάρχη τὸν Ἄντονυ Κουαίηλ — πηγαίνει τὸ 1952 περιοδεία στὴν Νέα Ζηλανδία καὶ Αὐστραλία. Τὸ 1945 παίζει Δυσδαιμόνα στὸν «Ὀθέλλο» καὶ τὴν Ἕλενα — τὸν ρόλο ποὺ θ' ἀποδώση κατὰ τὶς ἐδῶ παραστάσεις τοῦ θιάσου — στὸ «Ὄνειρο καλοκαιριάτικης νύχτας». Ἡ Μπάρμπαρα Τζέφφορντ εἶναι μουσικὴ ἑρμηνεύτρια ρόλων, καὶ ἔχει παίξει σὲ ὅλες τὶς παραστάσεις, μὲ ἔργα Σαίξπηρ, τοῦ θιάσου τοῦ «Ὄλντ Βίκ».

Ἐυ. Βεου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 1.05 μέχρι 1.20 μεσημβρινὴν θὰ μεταδοθῆ ἀπὸ τὸν Ραδιοσταθμὸν τοῦ Μόντε Κάρλο βραχ. κύματα 41, ἑλληνικὸν ποικίλο πρόγραμμα διαρκείας 15 λεπτῶν.

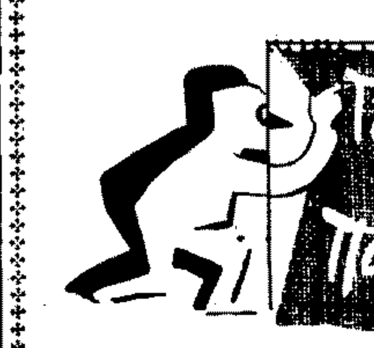

ΤΑ τηλεγραφήματα, ποὺ ἐστάλησαν ἀπὸ τὸ Λίντς τῆς Αὐστρίας, ἦταν θριαμβευτικὰ γιὰ τὴν ἑλληνικὴ χορευτικὴ ὁμάδα τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων. Ἡ ὁμὰς αὐτή, εἰδικευμένη, ἔδωσε στὸ Λίντς, προσκληθεῖσα, στὰ πλαίσια ὀργανωθείσης ἐκεῖ «Ἑλληνικῆς Ἑβδομάδος», δύο παραστάσεις — 9 καὶ 10 Μαΐου — μὲ ἐκπληκτικὴν ἐπιτυχίαν. Τὰ χειροκροτήματα καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, ἦλθαν νὰ προστεθοῦν στὶς προηγούμενες ἐπιτυχίες, ποὺ ἔχει στὸ ἐνεργητικό της ἡ ὁμάδα, ἀπὸ τὶς ἄλλες κατὰ τὸ παρελθὸν ἐμφανίσεις της, τόσο στὸ ἐσωτερικό, ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικό. Πρόσφατη εἶναι ἀκόμη, ἡ περσινὴ θριαμβευτικὴ ἐμφάνισις στὸ Ὠδεῖον Ἡρώδου, τῆς ὁμάδος, στὰ πλαίσια τοῦ περσινοῦ Φεστιβὰλ Ἀθηνῶν. Πρόεδρος τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, εἶναι ἡ κ. Χρ. Κ. Καλλία.

✱

ΑΛΛΑ δὲν ἦταν μόνο ἡ χορευτικὴ ὁμὰς τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, ποὺ ἐθριάμβευσε στὴν Αὐστρία. Ἐθριάμβευσε στὶς καρδιὲς τῶν ξένων καὶ ἡ ἑλληνικὴ φορεσιά, αὐθεντική, πλούσια, χρυσοκεντημένη, ἀστραφτερή. Μέσα στὶς ἐπιτεύξεις τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, εἶναι καὶ ἡ ἀναδιοργάνωσι, μποροῦμε νὰ ποῦμε, τῆς ἱματιοθήκης, καὶ μὲ ἀγορὲς καὶ μὲ δωρεές, ἀπὸ αὐθεντικὲς ἑλληνικὲς ἐνδυμασίες, γιὰ τὶς ὁποῖες δικαίως οἱ ἐπὶ κεφαλῆς του ὑπερηφανεύονται. Τέλος, καὶ τὰ ἑλληνικὰ ὑφαντά, ποὺ ἐξετέθησαν, σὲ εἰδικῶς ὠργανωθεῖσα, στὴν Αὐστρία, στὸ Λίντς, ἔκθεσι οἰκοτεχνίας, ἄρεσαν πάρα πολύ, καὶ ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ προκάλεσαν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ κόσμου.

✱

ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ στὰ θέατρα: Θίασοι ὁλοκληρώνονται, προσλήψεις γίνονται, «ριξίματα» τεκταίνονται καί... φέσια ὑφαίνονται, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Τέχνης. Καὶ οἱ καλλιτέχνες μας, παλαιοὶ καὶ νέοι, ἄλλοι μὲ τὰ ὄνειρα μέσα στὸ κεφάλι, ἀκόμη, καὶ ἄλλοι μὲ τὰ ὄνειρα μέσα στὸ πορτοφόλι, εὐτυχεῖς, «πιασμένοι», ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τούτου, καί... ἄπιαστοι, συνθέτουν τὸ ἐφετεινὸ θερινὸ θεατρικὸ γαϊτανάκι, πλούσιο, πολύχρωμο, ἀστραφτερό, μουσικό, πανηγυρικό, καὶ ἐλπιδοφόρο...

✱

ΜΕΤΑ τὴν ὑποβληθεῖσαν παραίτησι, «διὰ λόγους ὑγείας», τοῦ Ἀλέξη Μινωτῆ ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Θέατρο, ἡ διεύθυνσις του δικαίως προχώρησε σὲ νέα διανομὴ τοῦ «Οἰδίποδος», καὶ νέα σκηνοθεσία — μὲ ἔξω τὸν Μινωτῆ — χωρὶς ὡς τὴν ὥρα τῆς διανομῆς νὰ ἔχη γίνη ἀποδεκτὴ ἡ παραίτησις, ἡ ὁποία, ἐμμέσως γίνεται, ὡς ἐκ τῆς διανομῆς. Εἰς τὴν διανομὴν (τῶν ρόλων) ἀντικατεστάθη καὶ ἡ Κατίνα. Οἱ ἐφημερίδες ἀσχάλλουν (ὡρισμέναι) διὰ τὴν πρᾶξιν, προβαίνουσαι εἰς ἀντίπραξιν — ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ὅτι ἄνθωσε ἀνάστημα... μικρόν, κατὰ τῶν δύο καλλιτεχνῶν. Ὁ Γενικὸς Διευθυντής, ὅμως, τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ἀπερχόμενος, βεβαίως, δὲν παύει νὰ εἶναι Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ κακῶς τοῦ... μπήγονται. Μίαν παραίτησιν, ἀκολουθεῖ, δικαίως, νέα διανομή. Ἐρωτᾶται, ὅμως — καὶ ἰδοὺ ὁ (σωστὸς) ψόγος: Διατὶ ὡς σήμερον, εἰς τὰ τερτίπια, καλλιτεχνικά, βεντετικά, κ.λ.π., δὲν ἀπήντα ὁμοίως, ἀλλὰ σήμερον, ἀπερχόμενος, δίδει λαβήν, ἐνῶ ἠμποροῦσε, νὰ ἐφαρμόση, μὲ τὸ δίκαιόν του λαβήν καὶ νὰ μὴ τὸν κατηγοροῦν: Ἴδωμεν, εἰς τὸ μέλλον.

✱

ΚΑΤΑ τὴν παράδοσι, ποὺ ἐπίσης ὁ ἴδιος δημιούργησε, ὁ Λῖνος Καρζῆς, μὲ τὸν «Θυμελικὸ Θίασο», ἠμικρατικὸς ὀργανισμὸς κλπ., θὰ παρουσιάση στὶς 22 Μαΐου, στὸ «Ἡρώδειο» τὴν τραγωδία τοῦ Εὐριπίδου «Ὀρέστης». Μὲ μία κωμωδία στοῦ «Φύρστ», καὶ μία τραγωδία, ἀρχίζει ἡ ἐφετεινὴ θερινὴ θεατρικὴ περίοδος. Ἀρχίζει μὲ γέλια καὶ μὲ κλάματα, δηλαδή, στὸ τέλος δὲ τῆ σαιζόν, θὰ δοῦμε ἂν τῆς ταιριάζουν τὰ ἐναρκτήρια...

ΔΥΟ ΝΕΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Ο ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ ΣΠΥΡΟΣ ΣΑΚΚΑΣ ΚΑΙ Ο ΜΑΕΣΤΡΟΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ

Πληροφορίες ἀπὸ τὸ Σάλτσμπουργκ ἀναφέρουν ὅτι ὁ Ἕλλην λυρικὸς καλλιτέχνης Σπῦρος Σακκᾶς ποὺ θεωρεῖται ὁ καλύτερος βαρύτονος τῆς ἀκαδημίας «Μοζαρτέουμ» θὰ τραγουδήση κατὰ τὴν προσεχῆ περίοδο στὰ ἔργα «Παλιάτσοι» τοῦ Λεονκαβάλλο καὶ «Ριγολέττος» τοῦ Βέρντι, ποὺ θὰ παρουσιάση ἡ Κρατικὴ Ὄπερα τοῦ Σάλτσμπουργκ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Σπῦρος Σακκᾶς καὶ ὁ νέος μαέστρος Δημήτρης Ἀγραφιώτης ἔχουν ἤδη καταλάβει ξεχωριστὴ θέσι στὴ μουσικὴ ζωὴ τῆς Αὐστρίας.

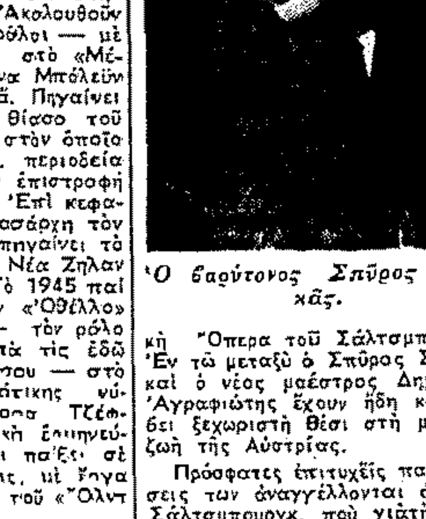

Ὁ βαρύτονος Σπῦρος Σακκᾶς.

Πρόσφατες ἐπιτυχεῖς παραστάσεις των ἀναγγέλλονται ἀπὸ τὸ Σάλτσμπουργκ, ποὺ γιὰ τὴν συντηρητικὴ γενέτειρα τοῦ Μότσαρτ ἀπετέλεσαν τολμηρὸ καλλιτεχνικὸ γεγονός. Ὅταν πρὸ ἡμερῶν ἀνέβηκαν εἰς τὸ ἐκεῖ κρατικὸ μελοδραματικὸ θέατρο («Λάντεστεάτερ») μία σειρὰ μονόπρακτες ὄπερες τῶν συγχρόνων συνθετῶν Χίντεμιτ, Μπόρις, Μπλάχερ καὶ Ντάριους Μιλὼ μὲ μουσικὴ διεύθυνσι τοῦ Δ. Ἀγραφιώτη, οἱ σοβαρώτερες καὶ ἐγκυρότερες ἐφημερίδες τῆς αὐστριακῆς πόλεως γνωστῆς γιὰ τὴν μεγάλη μουσικὴ της παράδοσι, ἀφιέρωσαν κολακευτικώτατα σχόλια τόσο στὸ μαέστρο, ὅσο καὶ στὸν Σακκᾶ, ὁ ὁποῖος σημειωτέον ἑρμήνευσε πρωταγωνιστικοὺς ρόλους.

Ἀναφέρουμε σχετικῶς χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα κριτικῶν ἀπὸ 3 ἐφημερίδες τοῦ Σάλτσμπουργκ:

● «Σαλτσμπουργκερ Ναχρίχτεν»: «Ἡ ἐπιτυχὴς διεύθυνσις τῶν ἔργων ἀπὸ τὸν Ἕλληνα μαέστρο ἐχαρακτηρίζετο ἀπὸ τὴν μουσική του διορατικότητα καὶ τὴν λεπτότητα τῆς ἑρμηνείας... Ὁ Σπῦρος Σακκᾶς εἶναι φωνητικὰ καὶ σκηνικὰ ἕνας ὥριμος καλλιτέχνης...».

● «Ντεμοκράτισες Φόλκσμπλατ»: «Ὁ Δημήτρης Ἀγραφιώτης στάθηκε ἐπιβλητικὰ στὸ ἀναλόγιο τοῦ μαέστρου καὶ διηύθυνε μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία, φροντίζοντας συγχρόνως γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῆς ἐκτελέσεως. Ὅσον ἀφορᾶ τὸν Σπῦρο Σακκᾶ εὐχαρίστως διαπιστώνουμε ὅτι διαθέτει ὡραιοτάτη φωνὴ βαρυτόνου, ἀπέδωσε δὲ μοναδικὰ τοὺς ρόλους τοῦ Περγάμου καὶ τοῦ Ἱππολύτου στὰ ἔργα τοῦ Μιλώ...».

● «Σαλτσμπουργκερ Φολκσταϊτουγκ»: «Ὁ μαέστρος διηύθυνε τὴν ὀρχήστρα, τοὺς σολίστ καὶ τὴν χορωδία μὲ ἀκρίβεια καὶ μὲ τρόπο ποὺ ξέρει στὴν ἐντέλεια τὴν παρτιτούρα. Ὁ νεαρὸς Ἕλληνας βαρύτονος ξεχώρισε μὲ τὰ θαυμαστὰ φωνητικὰ προσόντα ἀπ' ὅλους τοὺς σολίστ...».

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ «ΦΥΡΣΤ»

ΚΑΝΕ ΜΕ... ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΙΑΣΟ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΟΥΤΣΑ - ΣΥΛΒΑ

Τὴν προσεχῆ Παρασκευή, 22 Μαΐου, πρῶτο (κατὰ τὴν παράδοσι, ποὺ ἐδημιούργησε) ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα θερινὰ θέατρα ἀρχίζει τὶς παραστάσεις του τὸ θέατρο «Φύρστ» (πρώην Σ...) ... που ὁ καινούργιος θίασος Διονύση Παπαγιαννόπουλου, ...α Βουτσᾶ καὶ Χριστίνας Σύλβα, θὰ παρουσιάση, μιὰ καινούργια ἐπίσης κωμωδία τῆς γνωστῆς συγγραφικῆς δυάδος Νίκου Τσιφόρου — Πολ. Βασιλειάδη, ποὺ ἔχει τὸν προσωρινὸ γιὰ τὴν ὥρα, ἀλλὰ πού... τείνει νὰ γίνη ὁριστικός, τίτλο: «Κάνε με πρωθυπουργό».

★

Π. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ: «Τὸ ἔργο εἶναι μιὰ κωμωδία τῆς σύγχρονης ἐποχῆς, καὶ δείχνει τὶς διαφορὲς τῶν ἐποχῶν, ἀκριβῶς, τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας. Οἱ διαφορὲς αὐτὲς ἀπεικονίζονται στὴν νοοτροπία (καὶ τὴν διαφορὰ τῶν ἀντιλήψεων, βέβαια) ποὺ ἐπικρατεῖ σὲ μιὰ οἰκογένεια. Ὁ πατέρας, ὁ ὁποῖος εἶναι παλαιῶν ἀρχῶν, δὲν μπορεῖ νὰ συμφωνήση μὲ τὸν γιό του, ποὺ εἶναι ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τῆς σημερινῆς νεολαίας. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ὑπάρχει σ' ὅλη τὴν πλοκὴ τοῦ ἔργου ἕνας ἀτελείωτος διαξιφισμὸς μεταξύ τους, ποὺ καταλήγει στὸ ν' ἀκολουθήση ὁ καθένας ξεχωριστὸ δρόμο».

★

Ὁ θίασος εἶναι ἀξιόλογος καὶ ὅλοι, ἐπίσης, κρατοῦν, ἀξιόλογους ρόλους:

Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εἶμαι ὁ πατέρας, ἕνας ἔμπορος, ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν παράδοσι καὶ δὲν προσαρμόζεται μὲ τὴν ἐποχή του. Ἔτσι, συγκρούομαι διαρκῶς μὲ τὸ γιό μου».

Κ. ΒΟΥΤΣΑΣ: «Εἶμαι ὁ γιός του. Δὲν μπορῶ ν' ἀνεχθῶ τὰ «παλιὰ μυαλά» τοῦ πατέρα μου καὶ ὅλο του λέω: «δῶσε μου γιὰ λίγο τὴν διεύθυνσι τοῦ μαγαζιοῦ, νὰ δῆς τί θαύματα θὰ κάνω. Κάνε με γιὰ λίγο πρωθυπουργό, τοῦ λέω, καὶ θὰ δῆς θαύματα...»

ΧΡ. ΣΥΛΒΑ: «Ἐγὼ εἶμαι ἡ κοπέλλα, ποὺ ἀγαπᾶ ὁ νεαρὸς γιός. Ἐπιθυμῶ νὰ προσθέσω, ὅτι μὲ τὴ συνεργασία μου αὐτή, μοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ δοκιμάσω τὶς καλλιτεχνικές μου δυνάμεις, σὲ ρόλο πὲρ' ἀπ' ὅτι ἔχω δώσει ὡς σήμερα».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΛΛΟΥΧΟΣ: «Εἶμαι τὸ μαγκάκι τῆς ἐποχῆς. Τὰ λεγόμενά μου δὲν γίνονται κατανοητὰ ἀπὸ τὸν πατέρα, λόγῳ... ἰδιωματισμοῦ μαγκικοῦ, γι' αὐτὸ διερμηνέας καλεῖται ὁ γιός».

Στὸν θίασο μετέχουν, σὲ ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντας ρόλους ὁ Γιῶργος Βρασιδανόπουλος, ἡ Ἀντιγόνη Κουκούλη, ὁ Κώστας Καρρᾶς, ἡ Ἀφροδίτη Γρηγοριάδου, ἡ Χαριτίνη Καρόλου καθὼς καὶ ἡ Ἄννα Παϊταζῆ, σὲ ρόλο πρωταγωνίστριας.

Ἕνα φαντασμαγορικὸ σύνολο.

ΕΝΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΧΑΡΙΤΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑΝΑ ΜΠΑΛΛΕΤΑ

Ἐνθουσίασαν τὸ πολυπληθὲς κοινὸν τοῦ Πάλλας ποὺ τὰ ἐχειροκρότησε θερμότατα

Ἕνα συγκρότημα ἀντάξιο τῆς παγκόσμιας φήμης του, αὐτὰ τὰ Σοβιετικὰ Γεωργιανὰ Μπαλλέτα, ποὺ μᾶς γνώρισε χθὲς τὸ βράδυ, στὸ «Πάλλας», τὸ Καλλιτεχνικὸ Γραφεῖο τοῦ κ. Θ. Κρίτα, ποὺ ἡ ἀνεκτίμητη καλλιτεχνικὴ προσφορά του ἐπισφραγίζει αὐτὴ τὴ φήμη, γιὰ τὴ δεξιοτεχνικὴ εἰδίκευσι καὶ τὸν πληθωρικὸ ἐξοπλισμό του καὶ προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸ τῶν πιστῶν τοῦ εἴδους αὐτοῦ, τῆς θείας Τέχνης τῆς Τερψιχόρης.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα, ἀνιδιοτελεῖς, ἐρωτευμένοι μὲ τὴν Τέχνη τους, οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸ τὸ ἐκπληκτικὸ Γεωργιανὸ χορευτικὸ συγκρότημα, ἕνα πάθο καὶ μιὰ ἐπιδίωξι ἔχουν, εἰλικρινῆ καὶ ἐνθουσιώδη: πῶς νὰ προσφέρουν στὸ κοινό, τὴν πιὸ βαθειὰ καλλιτεχνικὴ πραγμάτωσι, ποὺ μπορεῖ ν' ἀπαιτήση, ὁ λατρευτικός, τελετουργικός, θρησκευτικός, ἡρωϊκὸς ἢ ἐρωτικὸς χορὸς πού, εἴτε σὰν σολίστ, εἴτε σὰν ζεύγη, εἴτε σὰν σύνολο, ἑρμηνεύουν. Γιατὶ αὐτὸ κάνουν στὴν κυριολεξία. Δὲν χορεύουν καὶ δὲν ἐκτελοῦν. Μιλᾶνε! Μιλᾶνε μὲ τὴν κίνησι ποὺ ἐμπνέονται, μιλᾶνε μὲ τὴν κίνησι ποὺ ἐκτελοῦν μὲ τὸ μορφασμό, μιλᾶνε μὲ τὴν κίνησι ποὺ ξεχειλίζει ἀπὸ φαντασία, ἀπὸ γνῶσι, ἀπὸ ἀκρίβεια, ἀπὸ ἀνάγλυφη παραστατικότητα, ἀπὸ δεξιοτεχνισμό: Ἑρμηνεύουν.

Μὲ συνοδεία ὀργάνων, ἀρχαίων Γεωργιανῶν, καθὼς εἶναι τὸ «Ντουντούκι», ἕνα εἶδος κλαρινέττου, τὸ «Ντόλ», ἕνα μικρὸ κρουστὸ ποὺ μοιάζει τύμπανο καὶ παίζεται μὲ τὰ δάχτυλα, ἡ «Γκάιντα» καὶ τὸ καυκασιανὸ «ἀκκορντεόν», τὸ ἀπίθανο σὲ αἰθέρια κίνησι, σὲ ρυθμικὴ καὶ ἐκφραστικὴ πληρότητα αἰώρησι, στὰ ψαλίδια, στὰ πηδήματα, στὰ καθίσματα, στὶς ἀσύλληπτες σὲ τελειότητα καὶ ἐνεργητικότητα «πιρρουέτες», τὸ Γεωργιανὸ αὐτὸ συγκρότημα, ἀπὸ τὶς πρῶτες κι' ὅλας φιγοῦρες, ἀπὸ τὶς ἀρχικὲς κινησιολογικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀρχαίου Γεωργιανοῦ τελετουργικοῦ χοροῦ «Πάρτσα», γοητεύει τὸν θεατοακροατὴ μὲ τὴν ὀπτικὴ μουσικὴ ζωγραφιά, γιὰ νὰ τὸν καταπλήξη, σὲ λίγο, μὲ τὸν «Καρτοῦλι», τὸν χορὸ τοῦ Παλατιοῦ καὶ τῶν ἀρχοντικῶν ποὺ ἡ Νίνα Ραμισβίλι καὶ ὁ Φ. Σουλαμπερίτσε χορεύουν μὲ ἐλαφράδα, εὐλυγισία καὶ ἐκφραστικότητα.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ χοροί, ποὺ ἔχουν ἔντονο τὸ χρῶμα τῆς ἀπομακρυσμένης ἐκείνης ἐποχῆς, χορὸς τοῦ κάμπου, τοῦ βουνοῦ, τῆς ἀγάπης, χορὸς τῆς ἀρχαίας Τέχνης τῆς Γεωργίας, ποὺ ἤκμασε αἰῶνες πρὸ Χριστοῦ, πέρα ἐκεῖ στὸν Πόντο, σιμὰ στὸν Καύκασο, στὴ Μαύρη Θάλασσα, ἐκεῖ, ἀκριβῶς, ποὺ ἑνώνεται ἡ Ἀσία μὲ τὴν Εὐρώπη, θεμελιώνονται καὶ ἀναπτύσσονται, ὕστερα ἀπὸ πολύχρονη σκληρὴ μελέτη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀρχαιότατης Τέχνης τῆς Γεωργίας, ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ - χορογράφο κ. Σουκισβίλι καὶ τὴ χορογράφο-χορεύτρια κ. Ραμισβίλι, οἱ ὁποῖοι, ὕστερα ἀπὸ σοβαρὴ χορογραφικὴ ἐπεξεργασία τῶν ποικίλων θεμάτων καὶ τῶν τύπων, ξαναζωντανεύουν καὶ ἀναδεικνύουν τὰ αἰσθήματα, τὴν ψυχολογία καὶ τὴν Ἐθνικὴ Ἱστορία τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ λαοῦ.

Οἱ χοροί, ἀνδρικοί, γυναικεῖοι καὶ μικτοί, ἐκτελοῦνται μὲ τὴ συνοδεία τῆς ὀρχήστρας. Ἰδίως οἱ χοροὶ τῶν πόλεων, οἱ «ἀστικοί», χορεύονται καὶ μὲ τὴν ὑπόκρουσι μελῳδιῶν ἀπὸ τὴ χορωδία, ποὺ εἶναι παρμένες ἀπὸ περιοχὲς τῶν ἀρχαίων αὐτῶν λαῶν. Οἱ γυναῖκες, ἂν καὶ σὲ δεύτερο πλάνο, ἐν τούτοις διαδραματίζουν σπουδαῖο ρόλο μὲ τὴ γοητεία τῶν κινήσεων, τὴν ἁπλότητα, τὴ λεπτότατη χορευτικὴ ἀντίληψι καὶ τὴ φινέτσα τῆς ὁμαδικῆς τεχνικῆς ποὺ ἀγγίζει τὸ ἀπίστευτο!

Ξεχωρίζω ἀκόμη τὸ «Σαμάια» μὲ τὶς χορεύτριες ποὺ εἶναι μιὰ ἀναπαράστασι —ὁλοζώντανη— μιᾶς τοιχογραφίας, μιᾶς ἐκκλησίας, τῆς ἀρχαίας πρωτευούσης τῆς Γεωργίας. Τὸ καταπληκτικὸ ντουέττο «Γεωργιανοὶ Ρυθμοί», μὲ τὰ «Ντόλι», τοὺς χοροὺς «Καζμπὲκ» τῶν ὀρεισιβίων τῆς ὑπερκαυκασίας τῶν ὑπωρειῶν τοῦ Κασμπὲκ, μὲ τοὺς Ντιμπλάτσε καὶ Μπουάτας, τὴ Σουΐτα Χεβσούρ, χορὸς τῶν ὀρεισιβίων τῶν μεσημβρινῶν πλαγιῶν τοῦ Καυκάσου, μὲ τὰ σπαθιά, τὰ μαχαίρια καὶ τὶς ἀσπίδες, τὸ «Χορὸ τῶν Νεανίδων» ποὺ γλιστροῦν ἀπὸ τὴ μιὰ ἄκρη, στὴν ἄλλη, τῆς σκηνῆς σὰν νὰ τὶς μεταφέρη ἕνα ἀθέατο παραμυθένιο χαλί, τὸ χαριτωμένο χιουμοριστικὸ «Λέλο», τὸ περίφημο «Ἀνακούρι», τὸν κλασικὸ χορὸ τῶν Γεωργιανῶν ὀρεισιβίων, τὸν ὡραιότατο χιουμοριστικό, ἐπίσης, χορὸ «Πάλη τῶν Κίντος», τὸν Γαμήλιο χορὸ «Σίμντ» καὶ τὴν «Ἐπίδειξι Δεξιοτεχνίας».

Ι.Σ.Γ.

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΣΤΙΣ «ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ» ΚΑΙ ΣΤΗΝ «ΕΛΛΗΝΟ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ»

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΔΟΞΑ

ΣΤΙΣ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟΝ τῶν ἐργασιῶν τοῦ 6ου Παγκοσμίου Συνεδρίου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ἱδρύματος πνευματικῆς καλλιεργείας ὠργανώθη ἀπὸ τὶς «Νέες Μορφὲς» ἔκθεσις συγχρόνου ἑλληνικῆς τέχνης μὲ συμμετοχὴν εἰκοσιπέντε ζωγράφων καὶ ἒξ γλυπτῶν ποὺ ἐκθέτουν ἀπὸ ἕνα ἔργο ὁ καθένας.

ΤΑ περισσότερα ἀπὸ τὰ τριαντaένα αὐτὰ ἔργα ἀνήκουν στὴν ἀφηρημένη τέχνη καὶ ἐλάχιστα στὴν ἡμιεικονική, τὴν ἀφαιρετικὴ καὶ τὴν ἡμιανεικονική.

Ἔτσι παρουσιάζενται μὲ ἀφηρημένες συνθέσεις ποὺ τὶς χαρακτηρίζει ἀλλοῦ ὁ πλαστικὸς ρυθμός, ἀλλοῦ ἡ χρωματικὴ ἐναρμόνισι κι' ἀλλοῦ ἡ αἰσθητικὴ διάταξη, ἡ Ἑλένη Ζέρβα, ὁ Ἀλέκος Κοντόπουλος, ἡ Τέρψη Κυριακοῦ, ὁ Χρῆστος Λεφάκης, ἡ Ἑλένη Παγκάλου, ὁ Τάκης Παρλαβάντζας, ὁ Μανώλης Πιλαδάκης, ἡ Μαρία Σπέντζα, ὁ Σταμάτης, ἡ Μαρία Χατζηγάκη καὶ ἡ Βέρα Χουτζούμη.

Στὴν ἑπομένη βαθμίδα οἱ ἡμιανεικονικοὶ μὲ τὴν ἐκφραστικὴ φιγούρα τῆς Λιλῆς Ἀρλιώτη, τὸν ἐσωστρεφῆ συμβολισμὸ τῆς Ἄνοιξης τῆς Ἑλένης Λαναρᾶ, τὸν αἰσθητικὸ γεωμετρισμὸ τοῦ Τάκη Μάρθα, τὰ βιολογικὰ συμπλέγματα τοῦ Κωστῆ Πασχάλη, τὴν ὑποβλητικὴ σύνθεση τῆς Σελέστ Πολυχρονιάδη, καθὼς καὶ τοῦ Πόνου Σαραφιανοῦ, οἱ δυὸ τελευταῖες πολὺ κοντὰ στὴν ἀφηρημένη.

Ἔρχονται κατόπιν οἱ ἡμιεικονικοὶ μὲ τὴν χρωματοδιαθλαστικὴ Ἀκρόπολη τῆς Δάφνης Κωστοπούλου, τὰ διακοσμητικὰ δέντρα τοῦ Γιώργου Βακαλό, τὴν ὁραματικὴ μορφὴ τῆς Κούλας Μπεκιάρη, τὸ ὀνειρικὸ καράβι τῆς Ἴρας Οἰκονομίδου, καὶ οἱ ἐξιδανικευμένες μορφὲς τοῦ Δημήτρη Πουλιανοῦ.

Καὶ τρεῖς ἀφαιρετικοί, ὁ Γιῶργος Βακιρτζῆς μὲ τὸν αἰσθησιακὸ ἐναγκαλισμὸ τοῦ γυμνοῦ ζευγαριοῦ, ὁ Βασίλης Παπαχρυσάνθου μὲ τὴν ἀνάλαφρη κιγκλίδωση τῶν μορφῶν του καὶ ὁ Βασίλης Σῖμος, μὲ τὶς γραφικὲς Γυναῖκες στὴν Ἀγορά.

ΒΑΣ. ΠΑΠΑΧΡΥΣΑΝΘΟΥ
«Φυγοῦρες» 1963 (Λάδι)

Ἡ ἴδια ἀναλογία παρατηρεῖται καὶ στοὺς γλῦπτες μὲ τὶς ἀφηρημένες συνθέσεις τοῦ Λαμέρα καὶ τῆς Μυλωνᾶ, τὶς ἀφαιρετικὲς τοῦ Κλουβάτου καὶ τοῦ Τόμπρου καὶ τὶς γεωμετριμένες τῆς Σπέντζα καὶ τῆς Χουτοπούλου.

Γενικά, ἡ ἀφηρημένη τεχνοτροπία φθάνει τὸ πενῆντα τὰ ἑκατὸ καὶ ἡ ἀφαιρετικὴ δὲν ὑπερβαίνει τὸ δέκα τὰ ἑκατό, ἀναλογίες ποὺ εἶναι ἐντελῶς ἀντίστροφες πρὸς τὸ ἐπιστροφικὸ ρεῦμα ποὺ παρατηρεῖται τώρα τελευταῖα στὰ μεγάλα καλλιτεχνικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης.

ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ τῆς «Ἑλληνο - Ἀμερικανικῆς Ἑνώσεως» (Μασσαλίας 22) εἰκοσιένα γυναῖκες ζωγράφοι καὶ γλύπτριες, δεκατρεῖς Ἑλληνίδες καὶ ὀκτὼ Ἀμερικανίδες, ἐκθέτουν πενηντατέσσερα ἔργα τους.

ΞΕΧΩΡΙΖΩ ἰδιαίτερα τὴν καινούργια ἡμιεικονικὴ τεχνοτροπία τῆς κορυφαίας ἀνθογράφου Τζένης Ἀργυροῦ μὲ τὰ «Λουλούδια» (ἀρ. 3), τὴν «Σύνθεση» (ἀρ. 6) τῆς Νίνας Ἐμμανουήλ, τὸν «Χένρυ» (ἀρ. 7) τῆς Ἄλυς Γκέϊνς, τὴν «Πεντέλη» (ἀρ. 10) τῆς Φρανσὶν Χάουϊ, τὴν προοπτικὴ καὶ χρωματικὴ ἐκφραστικότητα τῆς Στέϊμ Τζόϋς μὲ τὴν «Ροζμαρί» (ἀρ. 13) καὶ τὴν «Καθιστὴ γυναῖκα» (ἀρ. 14), τὸ «Λιμανάκι» (ἀρ. 17) τῆς Εὐρυδίκης Κωστοπούλου, τὸν «Κῆπο» (ἀρ. 19) καὶ τὴν «Ἀκροθαλασσιά» (ἀρ. 20) τῆς Νέλλης Κυριακοῦ - Καλλιγᾶ, τὴν ἐλεύθερη τεχνοτροπία τῆς Ἀλεξάνδρας Μαυρογορδάτου - Πετρίτζη μὲ τὶς δυὸ τέμπερες, «Καστράκι» (ἀρ. 25) καὶ «Παλιὰ Ἀθήνα» (ἀρ. 26), τὴν χαριτωμένη ἀφέλεια τῆς Ἔφης Μιχελῆ μὲ τὶς δυὸ τέμπερες, τοπία ἀπὸ τὴν Κόρινθο (ἀρ. 27) καὶ τὴν Ἀττικὴ (ἀρ. 28), τὰ γλυπτικὰ τῆς Βιρτζίνια Νέλσον (ἀρ. 29 καὶ 30), τὰ βεριστικὰ ναΐφ τῆς Ἰουλ. Παπανούτσου μὲ τὴν «Ὕδρα» (ἀρ. 34) καὶ τὰ «Καΐκι» (ἀρ. 32), τὸ τοπίο τῆς «Ἄνδρου» (ἀρ. 35) τῆς Ἐριέττας Περίδη, τὶς ἐξπρεσιονιστικὲς «Μυκῆνες» (ἀρ. 38) τῆς Τζένικα Πετρούτση, τὰ ἡμιεικονικὰ «Ἄνθη» τῆς Ἔλλης Σικιαρίδη (ἀρ. 45), καθὼς καὶ τὰ πολὺ αἰσθητικὰ κεραμεικὰ τῆς Ἰδιας (ἀρ. 46—49), τὴν ζωηρὴ ...ατικότητα τῶν «Ἐξωτικῶν ...ουδιῶν» (ἀρ. 50) τῆς Κικῆς ...άλδου - Λασκαράτου καὶ τὰ γλυπτικὰ τῆς Βαρβάρας Οὐέστεμπη, (Πορταραῖτο) (ἀρ. 52) καὶ σύμπλεγμα ἐρωτολαγνικὸ δύο σειρήνων σκαλισμένων σὲ σταλαγμίτη (ἀρ. 54), ἔργο ἑνὸς ξεχωριστοῦ ἐνδιαφέροντος.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΞΑΣ

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Συνεχίζουμε καὶ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα τὸ τακτικὸ «τσεκάρισμα» στὴν δισκοθήκη μας, γιὰ νὰ βοηθήσουμε τὶς προτιμήσεις σας. Πολλοὶ ἀναγνῶσται μᾶς ηὐχαρίστησαν γι' αὐτὲς τὶς σημειώσεις, τονίζοντες ὅτι ἀπὸ τὴν στήλη μας πληροφοροῦνται σαφῶς τὸν τίτλο καὶ τοὺς δημιουργοὺς ἑνὸς νέου δίσκου, πρᾶγμα ποὺ δὲν προλαμβάνουν νὰ κάνουν ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο...

★ Ἐπιτυχία σημειώνει ὁ νέος δίσκος τοῦ Ἐνρῖκο Μασίας, ποὺ ἐκυκλοφόρησε πρὸ ἡμερῶν. Περιλαμβάνει δύο χαρακτηριστικὰ τραγούδια στὸ γνωστὸ «στύλ» τοῦ διεθνοῦς φήμης ἑρμηνευτοῦ. Τίτλοι τους: «Λ' ἀμοὺρ σ' Ἒ ποὺρ ριέν» καὶ «Νὲ ντοὺτ πλὺ ντὲ μουά».

★ Ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρον συγκεντρώνει ὁ μεγάλος δίσκος (33 στροφῶν) ποὺ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τὴν RCA, μὲ 14 διαλεχτὰ ρωσικὰ τραγούδια καὶ κοζάκικους χορούς. Στὴν πλουσία αὐτὴ ἔκδοσι, ἀκούγονται οἱ διακεκριμένοι Ρῶσοι καλλιτέχνες τοῦ τραγουδιοῦ Β. Κοζακόφσκυ, Γ. Καταλάντζε, Χ. Φίνγκερ καὶ Μ. Μπαζάνωφ. Ἕνα σύνολο ἀπὸ μπαλαλάϊκες συνοδεύει στὸ πιάνο ὁ Ράϊμε Στρέχα, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ Ζὼρζ Στρέχα.

★ Δὲν παραλείπουμε τὸν μεγάλο δίσκο τοῦ Ἔλβις Πρίσλεϋ, ποὺ κυκλοφορεῖ μὲ τὸν γενικὸ τίτλο «Φὰν ἴν Ἀκαπούλκο». Στὸν δίσκο αὐτὸ ὁ Ἔλβις Πρίσλεϋ πού, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τὸ 1957 ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τὸ ἴνδαλμα τῆς ἀμερικανικῆς νεολαίας, ἀποδίδει 14 καινούργιες ἐπιτυχίες του.

★ Στοὺς φίλους τοῦ γαλλικοῦ τραγουδιοῦ ὑπενθυμίζουμε τὴν μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ νεαροῦ Γάλλου συνθέτου καὶ τραγουδιστοῦ Ἀλαὶν Μπαριέρ. Εἶναι τὸ «Πλὺ ζὲ τ' ἐτάντ», ποὺ σημειώνει μεγάλη ζήτησι σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη. Ὁ δείκτης τῆς κυκλοφορίας του ξεπέρασε τὰ 800.000 ἀντίτυπα!

★ Ἐπίσης κυκλοφοριακὴ ἐπιτυχία σημειώνουν καὶ οἱ δύο μεγάλοι δίσκοι τοῦ Μίκη Θεοδωράκη, μὲ τὴν Καλλιτεχνικὴ Χορωδία Τρικάλων. Ὡς γνωστόν, ὁ καθένας περιέχει ἀπὸ 11 χαρακτηριστικὰ τραγούδια τοῦ δημοφιλοῦς συνθέτου. Σημειωτέον ὅτι ἡ RCA γιὰ τὴν καλύτερη ἐξυπηρέτησι τοῦ ἀγοραστικοῦ Κοινοῦ ἐτύπωσε τὰ τραγούδια αὐτὰ ἀνὰ δύο, σὲ μικροὺς δίσκους.

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΣΟΦΙΑ! 5 ΔΡΑΧΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΑ "ΠΡΟ-ΠΟ" ΣΕ ΚΑΝΟΥΝ ΠΛΟΥΣΙΟ

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΥΤΟΥ. Προτοῦ προβῆτε εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπίπλων ἐπισκεφθῆτε τὴν μεγάλην Ἔκθεσιν. Θὰ βρῆτε τὴν μεγαλυτέραν ποικιλίαν ἐπίπλων, σαλόνια, τραπεζαρίες, κρεβατοκάμαρες κλπ. μὲ τιμὰς εἰλικρινᾶ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ, ἀπηλλαγμένας ἐμπορικοῦ κέρδους καὶ μὲ εὐκολίες πληρωμῆς. Γ. ΒΟΥΤΟΣ Φιλελλήνων 18, τηλεφ. 227.271.

"ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ & ΠΛΑΣΙΕ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ" Τὸ βιβλίο τῆς ἐπιτυχίας. ΤΗΛ. 533-738 & 819-205

ΙΠΤΑΜΕΝΟΝ ΠΛΟΙΟΝ «ΕΞΠΡΕΣ»
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ 8.30 π.μ
καὶ κάθε ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥραν 8.30 π.μ. καὶ 2.30 μ.μ. διὰ
ΠΟΡΟΝ - ΥΔΡΑΝ - ΣΠΕΤΣΑΣ
ΘΕΣΕΙΣ ΗΡΙΘΜΗΜΕΝΑΙ
Ἀναχώρησις πούλμαν ἐξ Ἀθηνῶν, Πανεπιστημίου 20, 8 π.μ. ἀκριβῶς καὶ πλοίου ἐκ Πασαλιμανίου 8.30 π.μ.. Τὸ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ἐπὶ πλέον ἐξ Ἀθηνῶν 2 μ.μ. καὶ ἐκ Πασαλιμανίου 2.30 μ.μ.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ — ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
Εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον, Πανεπιστημίου 20, τηλέφ. 631-965 καὶ 230-151 καὶ εἰς ὅλα τὰ Γραφεῖα Ταξιδίων.

ΟΧΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ!!! ΣΗΜΕΡΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕ ΕΝΑ ΔΕΛΤΙΟ "ΠΡΟ-ΠΟ"

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ
Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται Βηλαρᾶ 7 πλατ. Ἁγ. Κωνσταντίνου (Ὁμόνοια) 10 π.μ. — 1 καὶ 5 — 8 μ.μ. Τηλ. 525-387

ΡΟΥΣΑ - ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Γυναικολόγος - Μαιευτήρ.
Δέχεται 9—3 καὶ 5—7.30' ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Χαριλάου Τρικούπη ἀρ. 113. Τηλ. 613-610 Οἰκία 710-752.

ΑΘ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται Γερανίου 38 (Ἔναντι πάροδος ὁδοῦ, Πειραιῶς) Ὁμόνοια 8 π.μ. — 1 μ.μ. καὶ 4—8.30 μ.μ. Τηλ. 527.608

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Δέχεται Πατησίων καὶ Στουρνάρα 28 (παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν) 9-2 καὶ 5½-7½, τηλ. 523-708.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΠΙΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΨΥΓΕΙΟ

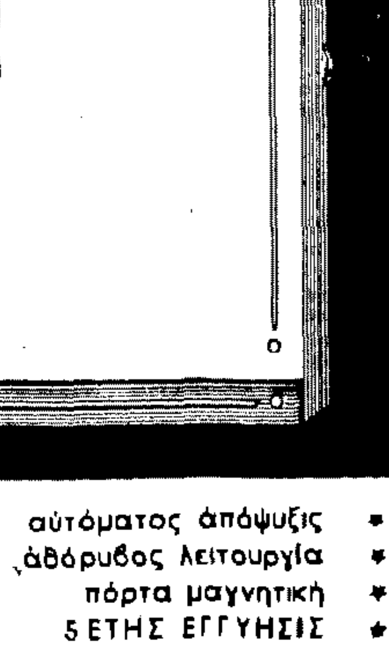

P/S
αὐτόματος ἀπόψυξις ✱
ἀθόρυβος λειτουργία ✱
πόρτα μαγνητικὴ ✱
5ΕΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ✱
PRESTCOLD
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 16 - ΤΗΛ. 616.209
ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ